

In Retrospectie

Samen willen wij jullie meenemen, een vogelvlucht door onze bestuursperiode. De Kort-de Kok, een onverwacht sterk team, vonden wij zelf. Zonder er over na te denken, zaten wij met zijn tweeën in het bestuur en eigenlijk heeft dat altijd goed gewerkt. Juist doordat wij zo dicht bij elkaar werkten kon de één aangeven en de ander makkelijk inkoppen. Hier en daar waren we het soms echt niet met elkaar eens, maar dat uitte zich dan in een gezonde discussie, waar we altijd goed uit kwamen.

Mardet over Dave.

In 1994, toen Dave 23 was, vond er een bestuurswisseling plaats, maar stond niemand uit zichzelf op die voorzitter wilde zijn. Dave nam toen zijn verantwoordelijkheid, aanvaardde de functie en heeft daar nooit spijt van gehad. Hij heeft in zijn beginperiode een paar zware gesprekken met de directie van de Beekse Bergen gevoerd, die er voor hebben gezorgd dat we als vereniging nog zitten waar we zitten. We hadden destijds nog maar ongeveer 80 leden en bijna geen bestaansrecht meer. Daarna is hij op de knip gaan zitten omdat we er een paar jaar financieel niet zo sterk voor stonden. Dit is onze redding geweest.

Dave heeft de meeste bizarre voostellen steeds in goede banen weten te leiden. Ik noem een voostel van een duikvereniging die eigenlijk ons clubgebouw wilde annexeren en vercommercialiseren. Ik noem de plannen van de Beekse Bergen die eerst onze vereniging onderdeel wilde laten uitmaken van een watersportcentrum en later onze terreinen wilde gebruiken voor een mega bioscoop. Het waren turbulente tijden. "Het is belangrijk dat we onze eigen identiteit behouden", riep Dave dan steeds.

Samen met een aantal fanatieke vrijwilligers, die allemaal dubbelfuncties hadden en in verschillende commissies tegelijkertijd zaten, hebben we de boel draaiende gehouden. Het was hard werken, maar ook heel gezellig. Toen de club de barre periode had overwonnen, werden de vrijwilligers enthousiaster. Dave probeerde altijd reëel te zijn en er voor te zorgen dat men niet te veel hooi op zijn vork nam. Hij vond het erg belangrijk dat vrijwilligers het naar hun zin hadden. Vanuit deze situatie ontstond er ook steeds meer structuur. Goedomlijnde commissies met eigen verantwoordelijkheden en periodieke bijeenkomsten. "Het bestuur zorgt voor de kaders, de commissies zorgen voor de invulling", nog zo'n uitspraak van Dave. Er kwamen van tevoren bepaalde budgetten welke de commissieleden zelf mee mochten bepalen en naar eigen inzicht mochten besteden.

Veel vrijheid zorgde voor creativiteit. De twee zeer succesvolle feesten van 1999 (20-jarig bestaan) en 2004 (25-jarig bestaan), de momenteel zeer succesvolle en enthousiaste JeugdCommissie, die de visie, dat jeugd moet kunnen zeggen dat ze "op surfen zitten", compleet heeft bewerkstelligd, zijn hier slechts enkele voorbeelden van. Hijzelf was op dat moment ook zeer actief op het commissievlak, maakte tot twee keer toe een internetsite voor de club, die zorgde voor veel ledenaanwas en een belangrijk communicatiemedium was en is. Hij was verantwoordelijk voor het ontwerp van de folder en de pasjes.

Dave denkt er al lang over na om te stoppen als voorzitter en heeft dit al meerdere malen aangegeven. Tien jaar zou hij volmaken en tijdens het jaar van het 25-jarig bestaan zou hij zijn functie neerleggen. "Je moet op je hoogtepunt stoppen", werd hem gezegd. Het feest van dat jaar was absoluut weer een hoogtepunt, maar er was geen logische opvolger die opstond en eigenlijk deed hij het werk met nog zo veel plezier. Zijn elfde jaar is een leerzaam jaar geweest met veel gebeurtenissen, club-wise, maar ook op het persoonlijke vlak. Dave is namelijk altijd de fanatiek mee-surfende voorzitter geweest, maar vanaf september 2004 mocht hij vanwege een aandoening aan zijn knieën plotseling niet meer sporten. Dit had een grote impact op zijn leven en heeft er toe bijgedragen, naast het feit dat 11 jaar besturen wel lang genoeg is, dat Dave zijn taken nu definitief wil overdragen.

Natuurlijk ben ik bevooroordeeld, maar ik heb tijdens vergaderingen vaak bewonderend geluisterd naar Dave zijn overtuigende manier van praten. En we weten allemaal dat hij dat goed kan, praten. Je kunt zeggen wat je wil, maar hij heeft visie, is standvastig en vastberaden. Eigenschappen die een goede voorzitter behoort te hebben. Ik ben trots op hem en ben blij dat hij zo lang de voorzitter heeft willen zijn van ook *mijn* club. Ik ben er van overtuigd dat er velen zijn met mij, die er ook zo over denken.

Dave over Mardet.

In 1999, toen Mardet 25 was, stroomde zij eigenlijk als vanzelf het bestuur in, nadat zij al 4 jaar actief vrijwillig werk voor de vereniging had gedaan. Een jaar later verving zij Piet als secretaris, die zich "met andere projecten ging bezighouden". Doordat ik in mijn beginjaren als voorzitter zo zuinig was geweest, konden we eindelijk weer wat gaan investeren. PR was al een lange tijd een speerpunt en stond al een paar keer met op de begroting. Uiteindelijk stond Mardet op en heeft op een enthousiaste manier invulling gegeven aan het tot uiting brengen van de eigen identiteit van de vereniging. Het nieuwe logo, ontworpen door Jeroen, werd door haar zo veel als mogelijk gebruikt. We kregen eigen briefpapier en er kwam zelfs een eigen kledinglijn. Ze heeft het clubblad weer nieuw leven ingeblazen en heeft de redactie, het schrijven en de

opmaak erg lang volgehouden. Alles voor de leden om zich te kunnen identificeren met hun windsurfclub. Zij is de grondlegger van veel veranderingen die inmiddels zo eigen zijn van de vereniging; onder andere de invoering van het declaratieformulier, de term "BCV", de aanzet tot Rulez&Regulations en de nieuwsbrief in zijn huidige vorm.

Op een bepaald moment was Mardet niet alleen secretaris, maar ook PR-Commissie en ActiviteitenCommissie in één. Voor mij ongelooflijk wat voor een hoeveelheid werk zij soms verzette, naast een drukke fulltime baan. Zij draait haar hand niet om voor het in haar eentje regelen van een mountainbikeweekend voor 20 personen. Moet er een bepaalde activiteitendag in elkaar gestoken worden, een paar sponsors erbij of hebben we nog extra vrijwilligers nodig? Prima, dan bellen we toch even! Aanpakken. Actie. Daar is zij goed in. Zij is de afgelopen jaren, meer dan veel mensen weten, de drijvende kracht geweest achter het beleid en vooral de uitvoering ervan.

Het was wel handig dat ik, als voorzitter, zo'n Personal Assistant had, dicht bij de hand. Zij herinnerde mij eraan als ik iets dreigde te vergeten en was een sparringpartner daar waar nodig. Dat hebben we veel gedaan, bomen over moeilijke situaties. Het was leuk dat hetzelfde ons zó aan het hart ging en dat wij ons samen voor hetzelfde zó interesseerde.

Natuurlijk moet ik haar rol in de organisatie voor de beide jubilea niet vergeten, daarvoor heeft zij al de juiste waardering uit de vereniging mogen ontvangen. Dit is waar zij goed in is, maar ook wat zij leuk vindt, dat zie je. Zij was in haar element en had alle touwtjes in handen.

Dave & Mardet

Een bestuursfunctie maakt je niet altijd populair. Door het nemen van beslissingen die niet in ieders straatje liggen, zijn je vrienden plots je vrienden niet meer. Je krijgt niet altijd de steun van mensen waarvan je die steun verwacht. Dat zijn soms harde lessen, maar wetende dat we altijd het beste met de club voor hebben gehad, hebben we ons er doorheen geslagen.

En we hebben succes gehad. Van 80 leden in 1994 en 140 leden in 2003 zijn we gekomen tot over de 200 leden in 2005. Hoezo geen bestaansrecht!? Het allerbelangrijkste is dat we ons werk altijd met veel plezier hebben gedaan en er veel van hebben geleerd. Dat is ook hetgeen we de nieuwe voorzitter en secretaris willen meegeven, in de hoop dat deze snel zullen opstaan. Dat je vooral veel leut moet hebben, maar ook dat je open moet staan voor

ontwikkelingen, vasthouden aan je visie, maar flexibel moet kunnen zijn in de organisatie daarvan. Je moet snel kunnen schakelen. We zijn benieuwd; wie neemt de stokjes over?

Wij willen alle leden, maar vooral ook alle vrijwilligers, met wie we soms zeer intensief hebben samengewerkt, bedanken voor de mooie tijd en voor het vertrouwen dat in ons is gesteld. Uiteraard zullen we nog wel beschikbaar blijven voor wat hand- en spandiensten hier en daar, want blijven de club natuurlijk een warm hart toedragen. We willen het toekomstige bestuur en de vrijwilligers ontzettend veel succes toewensen voor de toekomst in de hoop dat de opwaartse trend wordt voortgezet.

Bovenstaande manier van communiceren is een leuke manier om dingen te herinneren en lekker veel veren in elkaars reet te steken. We hebben samen bestuurd en nemen samen afscheid. Nu maken we tijd voor elkaar.

Met vriendelijke groet,
Dave de Kort & Mardet de Kok